

سید حسین موسویان از حزب، روحانی و انتخابات 88 می‌گوید

سید حسین موسویان دیپلمات سابق ایرانی که اکنون در ایالات متحده به سر می‌برد در مطلبی برای المونیتور به شرح چگونگی شکل‌گیری حزب اعتدال و توسعه با مشارکت رئیس جمهور منتخب در سال 78 و نیز برنامه‌های حزب در انتخابات سال 88 پرداخته است.

تاریخ: ۱۵ تیر ۱۳۹۲ - ۱۸:۵۳

کد خبر: ۳۳۰۰۹۸

سید حسین موسویان دیپلمات سابق ایرانی که اکنون در ایالات متحده به سر می‌برد در مطلبی برای المونیتور به شرح چگونگی شکل‌گیری حزب اعتدال و توسعه با مشارکت رئیس جمهور منتخب در سال 78 و نیز برنامه‌های حزب در انتخابات سال 88 پرداخته است.

به گزارش «تابناک» و به نقل از المانیتور، موسویان در این مطلب توضیح داده است که درگیری‌های سیاسی و جناح‌گرایی از ویژگی‌های صحنه سیاسی ایران پس از انقلاب و به خصوص در شانزده سال اخیر است. این پدیده با پیروزی اصلاح‌طلبان در انتخابات ریاست جمهوری 1997 (1376 هجری شمسی) تشدید شد و خاتمی هر چند خود قائل به جناح‌گرایی نبود ولی نتوانست از افتادن کامل دولت به دست نیروهای اصلاح‌طلب مقاومت کند. این حادثه باعث شد که اصولگرایان از دورانی که اصلاح‌طلبان بر سر کار بودند خاطرات تلخی در ذهن داشته باشند.

پیروزی محمود احمدی‌نژاد در انتخابات سال 1384 (2005 میلادی)، این موج را علیه اصلاح‌طلبان برگرداند. اخراج اصلاح‌طلبان از دولت سریع و تقریباً تمام‌عیار بود و به این ترتیب، یک دوره هشت ساله دیگر از تسلط یک جناح بر کشور شروع شد.

در هر دو دوره قطب‌بندی شدید سیاسی و تسلط یک جناح بر کشور، نیروهای معتدلی در بین هر دو گروه وجود داشتند. هاشمی رفسنجانی در ابتدای دوران ریاست جمهوری خاتمی نسبت به رشد جناح‌گرایی در کشور هشدار داده بود. به همین سبب بود که وی به نیروهای معتدل همفکر در هر دو جناح توصیه می‌کرد که یک جریان سیاسی تحت پرچم اعتدال یا میانه‌روی در کشور ایجاد کنند.

در نتیجه روزی محمود واعظی معاون وقت وزیر خارجه، محمدباقر نوبخت نماینده وقت مجلس، علی جنتی معاون وزیر ارشاد و من برای عملی کردن این ایده با هاشمی دیدار کردیم. رفسنجانی در آن دیدار به ما گفت: «اداره کشور با یک جناح فاجعه است و در عوض همه نیروهای معتدل در دو جناح باید متحد شوند تا توسعه سیاسی-اقتصادی را به پیش برند و ستونهای نظام را تقویت کنند.» در همین دیدار ما تصمیم گرفتیم یک حزب یعنی حزب اعتدال و توسعه را ایجاد کنیم. طبق توصیه رفسنجانی، بهترین گزینه برای رهبری حزب حسن روحانی بود. حزب و کمیته مرکزی آن در سال 1999 (1378 شمسی) به رهبری روحانی شکل گرفت.

حزب در دوران خاتمی هنوز در ابتدای کار بود و در دوران احمدی‌نژاد نیز با موانع قابل توجهی مواجه شد و به همین سبب این شیوه فکر و کمیته مرکزی آن به حاشیه رانده شد. با رهبری روحانی حزب به مرور پیش

می‌رفت.

هاشمی رفسنجانی برای انتخابات 88، چهار گزینه را پیشنهاد کرد؛ علی‌اکبر ناطق نوری، حسن روحانی، علی‌اکبر ولایتی و علی لاریجانی رئیس وقت مجلس این گزینه‌ها بودند. رهبران اصلاحات تصمیم گرفتند تا از ناطق نوری حمایت کنند. آنها با ناطق در منزل وی دیدار کردند و به وی پیشنهاد کردند که خود در انتخابات مشارکت نخواهند کرد و از وی حمایت خواهند کرد. تلاش برای میان آوردن نامزدهای میانه‌روی در انتخابات سال 1388 شکست خورد به ویژه به این دلیل که ناطق نوری نسبت به شانس چنین نامزدی برای پیروزی در انتخابات بدبین بود.

در میانه یک جو تند سیاسی در انتخابات سال 1392، انتخابات بهترین فرصت را برای به دست گرفتن اداره کشور توسط اعتدالیون باز کرد. بنابراین عجیب نبود که رفسنجانی، خاتمی، ناطق نوری و حتی سید حسن خمینی از روحانی حمایت کنند تا کشور به سمت جناح‌گرایی بیشتر نرود. کناره‌گیری تنها نامزد اصلاحات یعنی محمدرضا عارف به موفقیت روحانی کمک کرد و روحانی موفق شد با به دست آوردن بیش از پنجاه درصد آرا به ریاست جمهوری برسد.

موسویان در ادامه به پیش‌بینی از آینده سیاست‌های دولت روحانی پرداخته است و در همه حوزه‌های اقتصادی - اجتماعی و سیاست خارجی به بروز نوعی اعتدال و پرهیز از تمایل به دو سوی طیف‌های سیاسی ایران اشاره کرده است.